

Aktuális idézetek, aktuális gondolatok

Viszonylag rövid cikk, mégis mi mindenről szól. Kiírtam a fontos szavakat, sorrendben ahogy szerepelnek:

maszkok, engedelmeskedj, homály, bábmesterek, fekete pénzek, manipuláció, gondozatlan civilizáció, anarchia, szétesés, zöld politika, erőszak, nihilizmus, káosz, társadalmi hanyatlás, polgárháború, The Great Reset, Világgazdasági Fórum, ökológiai és társadalmi kormányzás, a „növekedés határai”, félelemkeltés, a globális felmelegedés veszélye, környezetszennyezés, szén-dioxid, zseniális puccs, központosított globális kormányzás, éghajlatváltozás, „társadalmi hitel”, hallgatási tilalom, mesterséges intelligencia, „emberfeletti” osztály, haszontalan emberek, és végül: az álarcok már lehullottak.

Most már csak el kell olvasni a cikket, hogy e szavak értelmes mondatokba rendeződjenek.

A technokraták álarcai lehullottak!¹

Postázta: [Chris Frey](#) | 2024. február 10. | [Klíma](#) | [3](#) |

Csak figyelj oda, és engedelmeskedj az ott lévőeknek! Kép: [Diane Picchiottino](#) segítségével [az Unsplash](#)

[Duggan Flanakin](#)

¹ Duggan Flanakin: Die Masken der Technokraten sind gefallen! EIKE, Febr. 10. 2024.

Évtizedek óta a tömegek homályban vannak azzal kapcsolatban, hogy kik azok a bábmesterek [fekete pénzek], akik rángatják követőik bábúrjait – akiket a világ hatalmas intézményeinek irányítására „választottak ki”. Az emberek a „hivatalos” csatornákon átadott sok manipuláció alapján azt gondolták, hogy őket maguk a köztisztviselők irányítják.

A futurista szerzők George Orwelltől Ayn Randig (és sok tudományos-fantasztikus író is) figyelmeztettek a központosított hatalom veszélyeire, amelyek általában rossz kezekbe kerülnek. De kevesen vették figyelembe a figyelmeztetéseket, és mint Audrey a Borzalmak kis boltjában, addig etették az emberevő szörnyet, amíg az elég nagy nem lett ahhoz, hogy uralkodjon az életük felett.

A költők, mint például WB Yeats „A második eljövétel” című versében, arra is figyelmeztettek, hogy egy gondozatlan civilizáció kicsúszik az irányítás alól:

A dolgok szétesnek, a központnak nincs támasza, a világ anarchiába zuhan.

Az olyan dalszerzők, mint Barry McGuire is ezt írja:

Nem hiszel a háborúban, de milyen fegyverrel hadonászol? És még holttestek is lebegnek a Jordánban.

Megdöbbenő az idézetek aktualitása.

Victor Davis Hanson történész még a múlt hónapban [ezt írta](#): „Egy évezred óta most először Európa nem játszik döntő szerepet a nyugati civilizáció fejlődésében, vagy általában a világtörténelemben.”

Hanson azt mondja, hogy miután a második világháború végén átengedték biztonságukat az Egyesült Államoknak, az európai nemzetek a posztmodern, pacifista, utópisztikus szocializmus mellett döntöttek, amely az újraelosztási törekvésekre, a nyitott határokra és a radikális zöld politikákra összpontosított, amelyek együttesen felgyorsították Európa csökkenő befolyását a világ ügyeire. Európa tehát nem volt felkészülve az Oroszország és Ukrajna közötti háborúra.

Anne-Elisabeth Moutet francia újságíró szerint 20 nyugalmazott francia tábornok több mint 100 tiszttámogatásával 2021-ben [nyílt levelet írt Emmanuel Macron elnöknek](#), amelyben figyelmeztették az elnököt, hogy Franciaországban megosztottság alakul ki a közösségek között, és fokozódik az „erőszak és a nihilizmus”, amely az ország társadalmi összeomlása felé tart, a „káosz” kockázatával, amely „polgárháborúhoz” vezet, amely aztán katonai beavatkozást igényel.

Vannak, akik kíváncsiak arra, vajon az Egyesült Államok is hasonló sorsra juthat?

Alig egy hónapja a francia kabinet szóvivője, Olivier Véran arra figyelmeztetett, hogy Franciaország „fordulópont” kerülhet a Hanson által azonosított politikai hibák miatt. Az eredmény, mondja Moutet, az, hogy az „uralkodó” osztályok és a francia közvélemény közötti bizalom Franciaország gazdasági és társadalmi hanyatlásával együtt hanyatlott.

Seamus Bruner "Controligarchs" című úttörő könyvében kifejtett véleménye szerint a legtöbb nyilvános tiltakozással az a probléma, hogy a valódi célpontok - a bábjátékosok - már régóta

rejtve vannak, és még csak fel sem ismeri őket az a nyilvánosság, amelyet jobbról és balról azzal etetnek, hogy a hírességekre (gyakorlatilag a "kontrolligarchák" ügynökeire és nyilvános arcaira) összpontosítson.

A „The Great Reset” című fejezetben Bruner bemutatja, hogy a Rockefeller család és a Világgazdasági Fórum alapítója, Klaus Schwab, az „érdekelte kapitalizmus” feltalálója és az „ökológiai és társadalmi kormányzás” szószólója hogyan készítette Kínát arra, hogy az agrármaoizmusról az amorális technokrata államra válts. hogy azzá változzon, amely ma. És ez az a kínai kormányzási modell, amelyet sok nyugati progresszív és üzleti vezető utánozni szeretne.

Schwab a Rockefellerekkel is egyesítette erőit, hogy előmozdítsa a „növekedés határai” filozófiát, akiknek nyers számítógépes modelljei katasztrofális következményeket jósoltak a bolygóra drasztikus lépések nélkül. Amikor az erőforrások új felfedezések általi kimerülése miatti félelemkeltésüket leleplezték, a mantrát a könnyebben manipulálható „globális felmelegedés” -re váltották.

Bruner rámutat az 1991-es Római Klub jelentésében szereplő beismerésre: „Azt az ötletet kaptuk, hogy a környezetszennyezés, a globális felmelegedés veszélye, a vízhiány, az éhínségek és hasonlóak jelenthetik a megoldást... Az igazi ellenség tehát maga az emberiség.”

Al Gore 1992-es Earth in the Balance című könyvében azzal érvelt, hogy "a környezet megmentésének a civilizáció központi szervezőelvévé kell válnia". Bár az 1970-es tiszta levegőről szóló törvény „kritikus szennyező anyagok” listáján nem szerepelt a szén-dioxid, az első hatot már jelentős mértékben ellenőrizték. Ezért a szabályozó hatóságok lelkesen ki akarták egészíteni a listát a szén-dioxiddal – amelyet minden élő állat kibocsát, és szinte minden növény számára létfontosságú –, mint olyan ártalmassal, amelyet meg kell fékezniük.

A szén-dioxidra való összpontosítás egy zseniális puccs volt, amely ürügyet szolgáltatott a közlekedés, a gyártás, a mezőgazdaság stb. ellenőrzésére. Ez "igazolta" a központosított globális kormányzás abszolút szükségességét. A Föld nem lehet biztonságban, amíg a megmentők nem irányítanak mindent - és mindenkit. És hát nem tudjátok? Az irányítási technológia és a szükséges adatok már kialakulóban voltak.

Harminc évvel később a "globális felmelegedés" átváltozott "éghajlatváltozássá", és Al Gore a "környezet megmentését" felváltotta a "dekarbonizációval", jelezve, hogy a "környezet" már nem számít. A mai klímaőrült mátrixban a bálnák és a púpos bálnák csak kellemetlenséget jelentenek, amelyek pusztulását el lehet fogadni a teljesen elektromos társadalom irányítási infrastruktúrájának kiépítése érdekében.

De az emberek is itt vannak. Emberek, akik szembe mernek szállni a hatalmas napelemekkel és szélerőművekkel; emberek, akik ellenállnak annak, hogy a megbízható közlekedési és háztartási eszközeiket a kormány által rájuk kényszerített drágább és kevésbé hatékony modellekkel cseréljék le; emberek, akik nem tudják elfogadni azt a bonyolult logikát, hogy az alkalmatlan folyókat "hajózható vizeknek" nevezik. De mindene előtt olyan emberek, akiknek hangja ellenállást válthat ki a grandiózus célokkal szemben.

És itt jön a képbe a "társadalmi hitel". A terv szerint a pénzintézetek, a média, sőt még az engedélyező szervek is hallgatási tilalmat rendelhetnek el a hatékony ellenzékiekkel szemben, vagy teljesen leállíthatják őket. Még jobb esetben "vallomásra" kényszeríthetik a vállalatokat

és a másként gondolkodókat, meggyőzhetik őket vagy akár hízelegetnek nekik, mint az elfogott katonáknak szokás.

Schwab tanítványa és pártfogoltja, Yuval Noah Harari lelkesedik az agyba épített mikrochipekről, az önelégülést szolgáló "boldogságpírulákról" és a virtuális valóság élményeiről, mint a lakosság rövid távú megnyugtatójának módjairól - és egy olyan világról, amelyben az elit biotechnológiai fejlesztésekkel halhatatlanságot vásárolhat.

Mivel a mesterséges intelligencia segít létrehozni egy „emberfeletti” osztályt, az emberiség nagy része, amely nem rendelkezik ilyen hozzáféréssel, „haszontalan lesz” – mondja Harari. A nehéz döntés ezután az lesz, hogy „mit kezdünk ezekkel a haszontalan emberekkel”.

2012-ben Mitt Romney a „haszontalanok 47%-án” panaszkodott, akikről a kormány gondoskodik, és ezért (véleménye szerint) a kormány jötevőinek kezében vannak. 2016-ban Hillary Clinton elítélte a „javíthatatlan siralmasokat” – mindenkit, aki ellenezte a programját. Az ilyen emberek pedig nélkülözhetetlenek voltak mindkét (vesztes) jelölt számára.

Al Gore legalább három évtizede hirdette az „uralkodó osztályok” nevében, hogy az emberek sokkal kevésbé fontosak, mint a „környezet”. De nem sokan értették meg kiáltványának jelentőségét. Ma azonban Afrikában a legtöbb ember, de még a fejlett világban is sokan megértették az elitnek az ő jövőjükre vonatkozó terveit. És egyre hangosabbak.

Talán a COVID-járvány és a megfélemlítési taktikák miatt a kormányok és a szabályozó hatóságok arra kényszerítették a legtöbb fejlett országbeli embereket, hogy teszteletlen oltóanyagot adassanak be. De az alvó tömegek közül sokan felébredtek, és rájöttek, ahogy Reagan elnök már régen megmondta: a kormány NEM azért van, hogy segítsen.

Ahhoz, hogy a tömegek megakadályozzák, hogy az irányítók a történelem szemétdombjára sodorják őket, olyan nemes és elkötelezett harcosokra van szükségük, mint a legendás William Wallace, Rosa Parks és Joan of Arc. Az „ellenőrzés-ellenes oligarcha” elleni lázadás első gyümölcsei közé tartozik az olaszországi Meloni, az argentin Milei és az új-zélandi Luxon megválasztása.

De még a vezetőknél is fontosabb, hogy mindazok, akiknek fontos az emberségük és a szabadságuk, megnevezzék és szembe szálljanak azokkal a csalókkal, akik az "éghajlatváltozás" álcáját arra használták, hogy még az "elidegeníthetetlen jogainkat" is elvegyék.

Az idő rövid, de az álarcok már lehullottak. Tudjuk, kik ők.

És kik a légiósok. Vagy talán inkább a felforgató manók, akiknek a népmese szerint csak addig van hatalmuk, amíg a varázslat tart.

Ez a cikk eredetileg [a RealClearEnergy.com webhelyen jelent meg](https://cornwallalliance.org/2024/02/the-technocracys-masks-are-all-off-now/), és engedéllyel újra megjelentettük itt.

Link: <https://cornwallalliance.org/2024/02/the-technocracys-masks-are-all-off-now/>

Christian Freuer fordította az EIKE számára

* * *

A címben „technokraták” -ként szerepelnek, de a cikk végén már rájövünk, hogy ez nagyon szelíd megnevezés. Rockefelleról és K. Schwaabról, a Világgazdasági Fórum alapítójáról, valamint tanítványáról, Y. N. Harariról van szó, akik egyelőre még nem tudják, hogy mit kezdjenek majd a „haszontalanná” váló emberekkel. Nem tart soká, és eljutnak ők is a „végső” megoldásig. Ezért rendkívül veszélyesek az egész emberiség számára. És miért itt vagyunk kénytelenek erről szólni? Mert eszközként többek között a klímavédelmi politikát és az energiaellátás tönkretételét használják fel céljaik eléréséhez.

Legyünk mégis optimisták! Amint a szerző írja, „a lázadás első gyümölcsei” már megértek, ami napjainkban az európai gazdák összefogásával lassan vulkánkitöréssé válhat. Nekünk klímarealistáknak, de minden tisztességes embernek a gazdák mellé kell állnunk, mert az EU vezetői nem érdeklik meg a tiszteletünket, mert nem ez emberek, nem az európai népek érdekeit képviselik.

Hányszor és hányszor írtuk le, hogy az a vezetés, amelyik (bármely szinten) az energiaellátás biztonságát bármilyen módon veszélyezteti, az a gazdaság és az emberi jólét jövőjét fenyegeti.

(Petz Ernő, 2024. 02.15.)